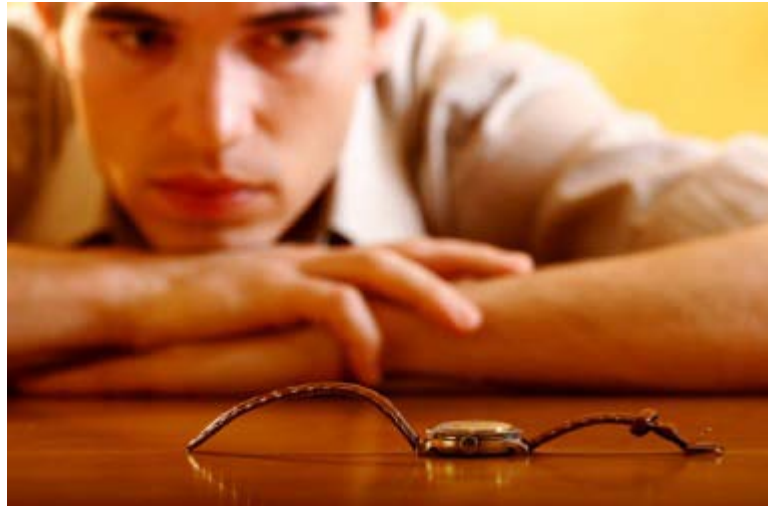

Ζωή vs. αναβολή

Η αναβολή είναι ο τάφος όπου κείτονται τα όνειρά σας, οι φιλοδοξίες σας και οι ελπίδες σας. Εκεί θέλετε να καταλήξουν τα όνειρά σας; Θαμμένα; Ματαιωμένα; Κάθε φορά που αναβάλλουμε αυτά που θέλουμε να πετύχουμε, θάβουμε τα όνειρά μας.

Γιατί αναβάλλουμε; Ορίστε μερικοί λόγοι:

- Ένας λόγος είναι η **λανθασμένη αντίληψη για τη ζωή**, η λάθος εικόνα. Δεν δημιουργούμε μόνο τις λέξεις που χρησιμοποιούμε αλλά αργότερα αφήνουμε αυτές τις λέξεις να δημιουργήσουν την προοπτική μας. Ας πάρουμε τη λέξη «δουλειά» για παράδειγμα. Η δευτερεύουσα σημασία της λέξης είναι αρνητική. Δεν την βλέπουμε σαν δώρο αλλά μάλλον σαν τιμωρία. Είναι κάτι το δυσάρεστο και πρέπει να το αποφεύγουμε. Έτσι λοιπόν την αναβάλλουμε. Παρόλο όμως που εμείς μπορεί να λέμε πως «πάμε δουλειά», μπορείτε να φανταστείτε τον Picasso, τον Michelangelo, ή τον Mozart να εκφράζονται έτσι; Μπορεί να μιλούσαν για δημιουργική τέχνη, αλλά ποτέ για δουλειά. Πώς μπορεί να θεωρηθεί το να κάνεις αυτό που αγαπάς, δουλειά; Αν συνειδητοποιήσουμε πως είμαστε καλλιτέχνες και η δουλειά που κάνουμε είναι το μέσο που χρησιμοποιούμε για να δημιουργήσουμε το αριστούργημά μας, τότε και εμείς μπορούμε να αγαπάμε αυτό που κάνουμε.
- Ένας άλλος λόγος που αναβάλλουμε είναι το **αίσθημα της καταπίεσης**, δηλαδή όταν νιώθουμε πως αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι δύσκολο. Αλλά αν θυμόμαστε ότι ο αγώνας των χιλίων χιλιομέτρων ξεκινά με ένα απλό βήμα, ή ότι και ο πιο ψηλός ουρανοξύστης ξεκίνησε από ένα τούβλο, τότε θα έχουμε το θάρρος να ξεκινήσουμε. Γι' αυτό, όσο μεγάλο κι αν είναι το όνειρό σας, μπορείτε να το πετύχετε, ένα βήμα κάθε φορά.
- Ο **φόβος της αποτυχίας** είναι ακόμη ένας λόγος που κάνει τους ανθρώπους να αναβάλλουν. Φανταστείτε για παράδειγμα, κάποιον που θέλει να γράψει ένα βιβλίο. Όσο προγραμματίζει να το γράψει «μια μέρα» μπορεί να περηφανεύεται για αυτό. Αν τελειώσει όμως και δεν υπάρχουν αγοραστές; Αχ! Τότε θα θεωρηθούν αποτυχημένοι. Ή μήπως όχι; Πώς μπορούν να είναι αποτυχημένοι αν έχουν μάθει από το λάθος τους. Μην αφήνετε το φόβο να σας σταματά. Για να πολεμήσετε τον φόβο, πράξτε.
- Η **ανθρώπινη φύση** παίζει κι αυτή το ρόλο της στην αναβολή. Θέλουμε εκ φυσικού μας να αποφεύγουμε τον πόνο και μας έλκει η απόλαυση. Η ξάπλα στην τηλεόραση είναι πιο απολαυστική από τον κόπο της δουλειάς. Γι' αυτό αναβάλλουμε. Πρέπει όμως να αλλάξουμε τον τρόπο που σκεφτόμαστε.

Και εδώ επιτρέψτε μου να γίνω λίγο σαρκαστική για το θέμα (μιας και πιστεύω ότι είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα), και να πω ότι αν ακόμη έχετε πρόβλημα με την αναβολή, τότε να γίνετε μέλος των «Ανώνυμοι Αναβολής» - ένας οργανισμός που υπάρχει εδώ και χρόνια, απλά δεν έχουν κάνει ακόμη την πρώτη τους συνάντηση. Συνέχεια την αναβάλλουν!